

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 264. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788302560/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

tage afsked med Marie og da vandrede over fjeldet bort til »Østerland«, ja, da steg min vemod så stærkt, som om mine egne alfer forlod mig for bestandigt og sagde mig deres sidste farvel. Og al-  
ter trykkede det mig, at jeg havde røbet for andre, hvad jeg vist  
burde have fortiet for alle, og jeg kunne da ikke lade være at gen-  
tage, hvad Heiberg havde ladet de små alfer sige til Marie:

»Men hvis du røbed vor hemmelighed,  
Da måtte vi flygte fra dette sted,  
Da måtte vi drage til Østerland;  
Hvor aldrig med dig vi samles kan.«

Oftre, når noget gik mig imod, da tænkte jeg: Ak, mine alfer er  
vist ligesom i Heibergs stykke »draget til Østerland, hvor aldrig  
med mig de samles kan.« – »Det er sværmeri,« siger skolelæreren  
til Henrik i »Alferne«, hvor også han sværmer. »Det er et be-  
drag,« siger andre:

»Men gives der dog ej et skønt bedrag?  
---  
Og er et skønt bedrag da ikke bedre  
End det, som verden dårlig kalder sandhed?«

[Da jeg, 15 år efter »Alferne«s første opførelse så denne min  
yndlingsrolle i andre hænder så tørt og fantasiløst opfattet, gik jeg  
vemodig og sjælekuet til mit hjem og besluttede aldrig mere at  
være vidne til at se min kære Marie således gengivet. Publikum  
blev kold og uberørt ved det, der den gang havde sat det i så  
stærk bevægelse. De stakkels dramatiske digteres frembringelser  
er prisgivet gods for skuespillernes talentløse opfatning.]

»DEBATTEN I POLITIVENNEN«  
OG  
»SPAREKASSEN«

Vi tog atter dette år ud til Tårbæk i vor forrige bolig, Eriksborg.  
Men ensomheden i Tårbæk begyndte alt at vige, idet flere huse